

15. Dom dla zbawionych

1. W jakim celu stworzona została ziemia? (s.2)
2. Komu Bóg dał w posiadanie ziemię? (s.2)
3. Do jakich celów stworzony został człowiek? (s.2)
4. W jaki sposób człowiek utracił swoją władzę? (s.2)
5. Na czyją korzyść człowiek utracił swoje panowanie? (s.2)
6. Co uzurpował sobie szatan kusząc Chrystusa? (s.2)
7. Jak brzmi obietnica odnowy, jaką Pan przedstawił przez proroka Micheasza? (s.2)
8. Dlaczego Chrystus powiedział, że „błogosławieni cisi”? (s.3)
9. Kto posiada teraz najwięcej, zgodnie ze słowami psalmisty? (s.3)
10. Jaką obietnicę otrzymał Abraham odnośnie do ziemi? (s.3)
11. Kogo obejmuje obietnica Abrahama? (s.3)
12. Jaki był stan posiadania Abrahama na terenach Kanaanu, jeszcze za jego życia? (s.3)
13. Kto jest nasieniem, którego dotyczy ta obietnica? (s.4)
14. Kto jest dziedzicem tej obietnicy? (s.4)
15. Dlaczego ta obietnica nie urzeczywistniła się w przeszłości? (s.4)
16. Co stanie się z naszą ziemią, gdy przyjdzie Pan? (s.4)
17. Co nastąpi po tym wielkim wydarzeniu? (s.4)
18. Do jakiej obietnicy Starego Testamentu odwołuje się apostoł Piotr? (s.4)
19. Co widział w widzeniu apostoł Jan? (s.5)

20. Jakimi słowami prorok Izajasz opisał warunki życia na „nowej ziemi”? (s.5)
21. Jak szybko realizowane będą pragnienia zbawionych? (s.5)
22. Jak opisuje Pismo Święte spokój, jaki będzie panował wtedy na ziemi? (s.5)
23. Jakie będzie miejsce nabożeństw na nowej ziemi? (s.5)
24. Jaka będzie reakcja odkupionych? (s.5)

Podsumowanie (s.6-8)

1. W jakim celu stworzona została ziemia?

„Bo tak mówi Pan, Stwórca niebios — On jest Bogiem — który stworzył ziemię i uczynił ją, utwierdził ją, a nie stworzył aby była pustkowiem, lecz na mieszkanie ją stworzył: Ja jestem Pan, a nie ma innego” — Iz 45,18

2. Komu Bóg dał w posiadanie ziemię?

„Niebiosa są niebiosami Pana, Ale ziemię dał synom ludzkim” — Ps 115,16

3. Do jakich celów stworzony został człowiek?

„Dałeś mu panowanie nad dziełami rąk swoich, Wszystko złożyłeś pod stopy jego” — Ps 8,7

4. W jaki sposób człowiek utracił swoją władzę?

Przez grzech — patrz: Rz 5,12; 6,23

5. Na czyją korzyść człowiek utracił swoje panowanie?

„Czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje” — 2P 2,19

Uwaga: Człowiek został zdominowany przez szatana. Miało to miejsce w ogrodzie Eden. Tam też poddał się i utracił swoją wartość wpadając w ręce nowego pana.

6. Co uzurpował sobie szatan kusząc Chrystusa?

„I wyprowadził go na górę, i pokazał mu wszystkie królestwa świata w mgnieniu oka. I rzekł do niego diabeł: Dam ci tę całą władzę i chwałę ich, ponieważ została mi przekazana, i daję ją, komu chcesz” — Łk 4,5.6

7. Jak brzmi obietnica odnowy, jaką Pan przedstawił przez proroka Micheasza?

„Lecz ty, wieżo trzody, wzgórze córki Syjonu, do ciebie wróci i przyjdzie panowanie jak dawniej, królestwo córki Jeruzalemu” — Mi 4,8

8. Dlaczego Chrystus powiedział, że „błogosławieni cisi”?

„Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadą ziemię” — Mt 5,5

Uwaga: To dziedzictwo nie może być zrealizowane w tym życiu, bowiem ludzie prawdziwie cichego serca mają niewiele z dóbr tej ziemi.

9. Kto posiada teraz najwięcej, zgodnie ze słowami psalmisty?

„Bo zazdrościłem zuchwałym, widząc pomyślność bezbożnych. Albowiem nie mają żadnych utrapień, zdrowe i krzepkie jest ich ciało. Znoju śmiertelników nie doznają i nie spadają na nich ciosy, jak na innych ludzi. Przeto pycha jest ich naszyjnikiem, przemoc szatą, która ich okrywa. Obnoszą się dumnie ze swą otyłością, serce ich jest pełne złych myśli” — Ps 73,3-7

10. Jaką obietnicę otrzymał Abraham odnośnie do ziemi?

„I rzekł Pan do Abrahama po odłączeniu się Lota od niego: Podnieś oczy swoje i spojrzysz z miejsca, na którym jesteś, na północ i na południe, na wschód i na zachód, bo całą tę ziemię, którą widzisz, dam tobie i potomstwu twemu na wieki” — Rdz 13,14.15

11. Kogo obejmuje obietnica Abrahama?

„Albowiem nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być dziedzicem świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary” — Rz 4,13

12. Jaki był stan posiadania Abrahama na terenach Kanaanu, jeszcze za jego życia?

„I nie dał mu w niej w posiadanie ani piędzi ziemi, lecz obiecał, że dają jemu w posiadanie i jego potomstwu, chociaż jeszcze nie miał dziecięcia” — Dz 7,5 (patrz: Hbr 11,13)

13. Kto jest nasieniem, którego dotyczy ta obietnica?

„Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom — jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym potomkiem jest Chrystus” — Ga 3,16

14. Kto jest dziedzicem tej obietnicy?

„A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami

według obietnicy” — w. 29

15. Dlaczego ta obietnica nie urzeczywistniła się w przeszłości?

„A wszyscy ci, choć dla swej wiary zdobyli chlubne świadectwo, nie otrzymali tego, co głosiła obietnica. Ponieważ Bóg przewidział ze względu na nas coś lepszego, mianowicie, aby oni nie osiągnęli celu bez nas” — Hbr 11,39.40

16. Co stanie się z naszą ziemią, gdy przyjdzie Pan?

„A dzień Pański nadejdzie jak złodziej; wtedy niebios z trzaskiem przeminą, a żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną” — 2P 3,10

17. Co nastąpi po tym wielkim wydarzeniu?

„Ale my oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość” — w. 13

Uwaga: W chwili przyjścia Chrystusa żywi bezbożni zginą, święci zabrani zostaną do nieba, aby tam przebywać z Chrystusem przez tysiąc lat, albo inaczej, do chwili, gdy bezbożni wszystkich wieków zostaną osądzeni. I nadejdzie czas na ich zniszczenie i oczyszczenie ziemi ostatecznym ogniem. Potem na nowo ukształtowana zostanie ziemia, a ludzie, odkupieni z grzechu — zostaną przywrócenii do domu, który ongiś — pierwotnie — opuścili.

18. Do jakiej obietnicy Starego Testamentu odwołuje się apostoł Piotr?

„Oto Ja stworzę nowe niebo i nową ziemię i nie będzie się wspominało rzeczy dawnych, i nie przyjdą one na myśl nikomu” — Iz 65,17

19. Co widział w widzeniu apostoł Jan?

„I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma” — Ap 21,1

20. Jakimi słowami prorok Izajasz opisał warunki życia na „nowej ziemi”?

„Gdy pobudują domy, zamieszkają w nich, gdy zasadzą winnicę, będą spożywać ich plony. Nie będą budować tak, aby ktoś inny mieszkał, nie będą sadzić tak, aby ktoś inny korzystał z plonów, lecz jaki jest wiek drzewa, taki będzie wiek mojego ludu, i co zapracowały ich ręce, to będą spożywać moi wybrani. Nie będą się na próżno trudzić i nie będą rodzić dzieci przeznaczonych na wczesną śmierć, gdyż są pokoleniem błogosławionym przez Pana, a ich latorośle pozostaną z nimi” — Iz 65,21-23

21. Jak szybko realizowane będą pragnienia zbawionych?

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” — w. 24

22. Jak opisuje Pismo Święte spokój, jaki będzie panował wtedy na ziemi?

„Wilk z jagnięciem będą się paść razem, a lew jak bydlę będzie jadł siewkę, wąż zaś będzie się żywił prochem. Nie będą źle postępować ani zgubnie działać na całej świętej górze — mówi Pan” — w. 25

23. Jakie będzie miejsce nabożeństw na nowej ziemi?

„Bo jak nowe niebo i nowa ziemia, które Ja stworzę, ostaną się przede mną — mówi Pan — tak ostoi się wasze potomstwo i wasze imię. I będzie tak, że w każdy nów i w każdy sabat przychodzić będzie każdy człowiek, aby mi oddać pokłon — mówi Pan” — Iz 66,22.23

24. Jaka będzie reakcja odkupionych?

„I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. Wieczna radość owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wzdychanie znikną” — Iz 35,10

Podsumowanie

Dziedzictwo zbawionych nazwane jest w Biblii „ojczyzną” (zob. Hbr 11,14-16). Tam niebiański Pasterz prowadzi Swą trzodę do żywych wód. Drzewo żywota wydaje każdego miesiąca owoc, a jego liście podtrzymują zdrowie zbawionych. W raju płyną wieczne, jasne jak kryształ strumienie, a nad ich brzegami smukłe drzewa rzucają cień na drogę odkupionych. Rozległe równiny poprzecinane są pięknymi wzgórzami, a wysokie góry wznoszą w niebo swe wspaniałe szczyty. Na tych spokojnych równinach, nad brzegami strumieni żywych wód, Boży lud, który tak długo był pielgrzymem i wędrowcem, znajdzie wreszcie swoją ojczyznę.

„I zamieszka mój lud w siedzibie pokoju, w bezpiecznych mieszkaniach i w miejscach spokojnego odpoczynku”. „I już nie będzie się słyszeć o gwałcie w twojej ziemi ani o spustoszeniu i zniszczeniu w obrębie twoich granic, lecz nazwiesz swoje mury zbawieniem, a swoje bramy chwałą”. „Gdy pobudują domy, zamieszkają w nich, gdy zasadzą winnice, będą spożywać ich plony. Nie będą budować tak, aby ktoś inny mieszkał, nie będą sadzić tak, aby ktoś inny korzystał z plonów... i co zapracowały ich ręce, to będą spożywać moi wybrani” Iz 32,18; 6,18; 65,21.22.

„Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia; niech się rozraduje i zakwitnie step!” „Zamiast głogu wyrośnie cyprys, zamiast pokrzywy wyrośnie mirt”. „I będzie wilk gościem jagnięcia, lampart będzie leżał obok koźlęcia... a mały chłopiec ja poprowadzi”. „Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze, mówi Pan” Iz 35,1; 55,13; 11,6.9.

Ból nie może istnieć w niebie. Nie będzie tam już łez. „I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku... albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” Ap 21,4. „I żaden mieszkaniec nie powie: Jestem chory. Lud, który w nim mieszka, dostąpi odpuszczenia winy” Iz 33,24.

W raju znajduje się Nowe Jeruzalem, stolica wspaniałej, odnowionej ziemi. Jest ono „wspaniałą koroną w ręku Pana i królewskim zawojem w dłoni twojego Boga” Iz 62,3. „Blask jego podobny do blasku drogiego kamienia, jakby jaspis, lśniącego jak kryształ”. „I chodzić będą narody w światłości jego, a królowie ziemi wnosić będą do niego chwałę swoją” Ap 21,11.24. Pan mówi: „I będę się radował z Jeruzalem i weselił z mojego ludu” Iz 65,19. „Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi” Ap 21,3.

W mieście Boga „nocy już nie będzie”. Nikt nie będzie pragnął ani potrzebował odpoczynku. Nikt nie będzie zmęczony wypełnianiem woli Bożej i wystawianiem Jego Imienia. Zbawienie będą stale odczuwali świeżość poranku wiedząc, że nigdy nie nadejdzie noc. „I nie będą już potrzebowali światła lampy ani światła słonecznego, gdyż Pan, Bóg, będzie im świecił” Ap 22,5. Światło słoneczne będzie zastąpione blaskiem, który nie będzie razić, choć będzie wielokrotnie przewyższać jasność południowego słońca. Wspaniałość Boga i Baranka ogarnie święte miasto nigdy niegasnącą jasnością. Zbawieni będą chodzić w bezsłonecznej wspaniałości wiecznego dnia.

(...) Wszystko, co teraz jest tajemnicą, w niebie stanie się zrozumiałe. Miłość i współczucie, które Bóg wpoił w serce człowieka, znajdą tam swe prawdziwe i najpiękniejsze urzeczywistnienie. Nieskalane obcowanie ze świętymi istotami, niczym niezmacona przyjaźń ze wspaniałymi aniołami i wiernymi wszystkich wieków, którzy obmyli swe szaty we krwi Baranka, święta wstęga, która łączy „wszelką rodzinę na niebie i ziemi” Ef 3,15 - wszystko to będzie się przyczyniało do szczęścia zbawionych.

Na nowej ziemi nieśmiertelne istoty z nigdy niegasnącym zachwytem oglądać będą cuda twórczej mocy i tajemnice zbawiennej miłości. Nie będzie tam okrutnego, zwodzącego nieprzyjaciela, który skłaniałby wiernych do lekceważenia Boga. Rozwiną się tam wszelkie zdolności i umiejętności. Zdobywanie wiedzy nie będzie męczyło umysłu ani wyczerpywało sił. Będzie można urzeczywistniać największe przedsięwzięcia, osiągać najwspanialsze cele i realizować najśmielsze marzenia. Będą stale nowe rzeczy do poznania, wyższe poziomy wiedzy do osiągnięcia, nowe cuda do podziwiania, nowe prawdy do zrozumienia, a wszystko to będzie miało na celu rozwój sił umysłu, duszy i ciała.

Zbawieni będą mieli dostęp do wszystkich skarbów wszechświata. Nie skrepowani śmiertelnością będą bez zmęczenia odwiedzać inne odległe światy, które ubolewały nad upadkiem i zgubą ludzkości, a rozbrzmiewały radosnymi hymnami na wieść o zbawieniu człowieka. Z niewypowiedzianym zachwytem mieszkańcy ziemi będą poznawać radość i mądrość istot, które nigdy nie zgrzeszyły. Te z kolei

podziela się z odkupionymi wiedzą i mądrością nagromadzoną przez setki lat nieustannego rozważania nad dziełem Boga. Odkupieni jasnym wzrokiem ogarną wspaniałość zbawienia — słońce, gwiazdy i krążące w ustalonym porządku wokół tronu Bożego galaktyki. Na wszystkich rzeczach, od najmniejszych do największych wypisane jest imię Stwórcy i wszędzie widoczna jest potęga Jego mocy.

Lata wieczności przyniosą zbawionym coraz pełniejsze i wspanialsze objawienia Boga i Chrystusa. Wraz ze wzrostem wiedzy wzrastać będą także miłość, uwielbienie i szczęście. Im bardziej odkupieni będą poznawać Boga, tym bardziej będą podziwiać Jego charakter. Gdy Chrystus ukaże im bogactwo zbawienia i zadziwiające zwycięstwa w wielkim boju z szatanem, ich serca napełni gorętsza miłość i oddanie się Bogu. Z większym zachwytem będą grać na swych złotych harfach, a niezliczone głosy zaśpiewają chórem potężną pieśń uwielbienia.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White